

මැණිකාගේ වර්තය තුළින්,

(අ) උත්සහවන්ත කාන්තාවකගේ ස්වභාවයත්

(ආ) දයාබර බිරිඳකගේ ස්වභාවයත්

මැනවින් නිරූපිත ය.

එක් කරුණකට උදාහරණ දෙක බැගින් දක්වමින් විමසන්න.

(අ)

ඒ.පී. ගුණරත්නයන් විසින් අනුවර්තනය කරන ලද බැඳ්දේගම නවකතාවෙහි එන පුවි මැණිකාගේ වර්තය තුළින් උත්සහවන්ත කාන්තාවකගේ ස්වභාවයත් සේ ම දයාබර බිරිඳකගේ ස්වභාවයත් මැනවින් නිරූපණය වේ. උචිත නිදසුන් කිහිපයක් ඇසුරෙන් ඒ බව මෙසේ විමසා බලමු.

සිය සැමියා මෙන් ම පියා ද අහිමි ව දැඩි අනාරක්ෂිත දිවි පෙවකක් ගත කළ මැය සැබවින් ම පායකයාගේ දැඩි අනුකම්පාවට බදුන් වූ තැනැත්තියක් ම විය. ඒ ඇය විඳි දුක් ගැහැට අපමණ වූ නිසා ය. නමුත් ඇගේ උත්සහය අත් හැරියේ නැත. මේ ඒ බවට අපූරු සාධකයකි.

“බිස්සේ තුබුණ කරක්කන් ටික ඉක්මණින් ම ඉවරව ගිය හෙයින් කෑ හැකි කොළ වර්ග අල වර්ග හා පලතුරු ද සෙවීමට ඇ වනයට ගියා ය.”

කෑමට යමක් නොතිබුණ අවස්ථාවක ඇගේ ගත මැල වී ගිය ද සිත ශක්තිමත් කර ගත්තා ය. එ නිසාවෙන් ම ඇය යම් හෝ අහරක් සොයා වනයට පවා යෑමට කටයුතු කරන්නේ උත්සහවන්ත කතකගේ ස්වභාවය නිරූපණය කරමිනි. උක්ත නිදසුන මගින් ඒ බව මැනවින් ගම්‍ය වේ.

සිය සැමියාගේ වෙන්වීම දැඩි ලෙස මැයගේ සිතට කම්පනයක් නිර්මාණයක් කරවීය. ඒ නිසාවෙන් ම ගම්මුත්ගෙන් සිතට සැනසීමක් ලබා ගන්නට වැයම් කළ ද එයිනුදු ප්‍රයෝජනයක් නොලැබුණි. එහෙත් ඇය උත්සහය අත්හැරියේ නැත. මේ ඒ බවට අපූරු සාධකයකි.

“පුන්විමැණිකා නිශ්ශබ්දව ම වෙදරාල ගේ ගෙයින් සෙමින් දොරට බැස ගෙදර ගියා ය. සිර ගෙදරට ගොස් බබුන් ගැන විමසන්නට ද ඇ සිතා ගත්තා ය.”

කිසිදාක බැඳ්දේගම පියසින් බාහිර ලොවක් නොදුටු මැය කෙසේ නම් මෙතරම් දුරක් තනිව යා යුතු ද. එහෙත් එය ම හේතුවක් බවට පත්කොට සිටියහොත් සිය සැමියා පිළිබඳ නිවැරදි තොරතුරක් ලබා ගත නොහැකි ය. එ නිසාවෙන් ම ඇය සිර ගෙදරට තනිව යන්නට තීරණය කරන්නේ උත්සහවන්ත කතකගේ ස්වභාවය ඉස්මතු කරමිනි.

(ආ) උපන් දා සිටම මව් සෙනෙහස අහිමි ව ගිය ඇයට සදා පිළිසරණක් හිමිවන්නේ බබුන්ගේ පැමිණීමත් සමඟයි. නමුත් එය ද ලැබෙනුයේ ඉතා කෙටි කාලයකට පමණි. ඒ බබුන් අනපේක්ෂිත ලෙස සිරගත වූ බැවිනි. එහෙත් ඇය කිසිදාක පතිවත බිඳි අසැබි කතක් නොවී ය. ඒ වෙනුවට දයාබර බිරිඳකගේ වර්තය මැනවින් නිරූපණය කළා ය. මේ ඒ වගට නිදසුනකි.

“පුත්වි මැණිකා දවස පටන් ගන්නට පුරුදු වූයේ අද බබුන් ගෙදර එයි යන බලාපොරොත්තුවෙනි.”

සිය සැමියා තමා සමීපයේ නොමැති වුවත් තමාගේ සිතේ ඔහු වෙනුවෙන් වෙන් කළ ඉඩ කිසිදාක මකා දැමුවේ නැත. ඒල ඇය බබුන්ට දයාබර බිරිඳක් ම වූ නිසා ය. ඒ බව රචකයා උක්ත නිදසුන මගින් අප්පරුවට දක්වා ඇත.

කෙසේ හෝ දුරු කතර ගෙවාගෙන තංගල්ල සිරි ගෙදරට ගිය ඇය සිරපල්ලාගෙන් සැමියා පිළිබඳ තොරතුරු විමසන්නේ දැඩි ඉවසිල්ලකිනි. එයින් ගුණරත්නයෝ, දයාබර බිරිඳකගේ ස්වභාවය ඇතුළත් ප්‍රතියමාන කරවන්නේ මෙසේ ය.

“එයා දැන් මෙහෙ ඉන්නවා ද? එයාට මොකද උණේ? දවස් ගාණක් තිස්සේ මං මෙහාට ආවේ මේක දැනගත්ඩ.”

පාඨකයාගේ විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි විත්ත රූප මැවෙන ලෙස සජීවි බසකින් රචකයා මෙහි දී පුත්වි මැණිකා පිළිබඳ පවසන්නේ සහෘදයාගේ සිත දයානුකම්පාවෙන් පුරණය කරමිනි. එයින්ද පසක් වන්නේ මැය සැබවින් ම දයාබර බිරිඳකගේ ස්වභාවය රූපණය කළ බව යන්නයි.

මේ දක්වා සාකච්ඡා කළ කරුණු මගින් පුංචි මැණිකාගේ වර්තය තුළින්, උත්සහවන්ත කාන්තාවකගේ ස්වභාවයත්, දයාබර බිරිඳකගේ ස්වභාවයත් මැනවින් නිරූපණය කරන්නට රචකයා සමත් වී ඇත. ඒ බව තහවුරු කර ගැනීමේ දී උක්ත නිදර්ශනාත්මක කරුණු විවාදයකින් තොර ව සාක්ෂි සපයනු ඇත.

පහත ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් සපයන්න.

- (අ) රමණීය ලෙස පරිසරය වර්ණනා කිරීමත්
(ආ) අවස්ථාවට උචිත භාෂාව යෙදීමත්
බැඳ්දේගම නවකතාවේ සාර්ථකත්වයට හේතු වී ඇත.
එක් කරුණකට උදාහරණ දෙක බැගින් දක්වමින් විමසන්න.

- (අ) රමණීය ලෙස පරිසරය වර්ණනා කිරීම.

- පුත්වි මැණිකාගේ සහ බබුන්ගේ හමුවීමේ දී රචකයා රමණීය ලෙස පරිසරය වර්ණනා කර ඇත. එමගින් ඔවුන් දෙපළගේ හමුවීමෙහි සුන්දරත්වය මනාව ඉස්මතු කරන්නට උත්සහ ගෙන ඇත.

“ඇසළ මල් රැකිත් මුළු වනය රන්වන් වුණේ ය. සුදු කරඬු මලින් ද සුදු හා දම් පාට කෙතන් මලින් ද පඳුරු වැසී ගියේ ය. වඳුරෝ උසුළු විසුළු කරමින් අත්තෙන් අත්තට පනිමින් ප්‍රීති වූහ.”

- ආරච්චිගේ නිවස කැලෑවට යටත් වීම මේ සඳහා උචිත සාධකයකි. එහි දී නිවස පියවරෙන් පියවර වනයට නතු වන ආකාරය රචකයා දක්වන්නේ රමණීය ලෙස පරිසරය වර්ණනා කිරීම.

“මුලින් ම වැට අද්දර කුඩා ගස් හා පඳුරු ඝනව වැඩී වැට යට කර ගත්තේ ය. දෙවනුව අළු පැහැති කොළ හා දම් පැහැති මල් ඇති වරා පඳුරු හා මානා පඳුරු ද, දිග තියුණු කටු ඇති පතොක් පඳුරු ද...”

- (ආ) අවස්ථාවට උචිත භාෂාව යෙදීමත්

- බැඳ්දේගම වැසියන්ගේ පැවති නුගත් බව බොහෝ අවස්ථාවල රචකයා ඉදිරිපත් කරයි. ඒ බව දැක්වීමේ දී බබුන් සිරගෙට නියම වී මාස හය සම්පූර්ණ වීම පිළිබඳ ගම්මුත්තුළ කතා බහක් ඇති වන අවස්ථාව මේ සඳහා අනගි සාධකයක් ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැකි ය. ඒ, මේ වෙනුවෙන් රචකයා යොදා ගත්තේ අවස්ථාවට සුදුසු ම කථන වහරෙන් යුතු භාෂාවකි.

“මාසෙකට කලින් වෙන්ඩ බෑ - මොකද, තව නැතැ හේන් කැපුවේ, වැපුරුවා විතරක්නෙ දැන්. නෑ, නෑ, නෑ, තුන් මාසෙකට කලින් වෙන්ඩ ඕනෑ. මොඩයා තුන්මාසයක්? මොකද කුරක්කන් අනු දා වී වගේ ද? මොඩයා? කවුද දන්නෙ නෑ මොඩයා, ‘කට වහපන්! කට වහපන්!’”

- හින්දිහාමි පුත්විලාලගේ නිවසින් පිටත් වන්නේ විශාල කලබලයක් කරමිනි. එමෙන් ම ඒ අවස්ථාවේ දී ඇය ඉතාම ආවේගශීලීත්වයෙන් යුතු ව හැසිරෙයි. ඒ බව පාඨකයාගේ හදවතට ඇනෙන ලෙස සජීවී ස්වභාවයක් මතු කරමින් රූපණය කරන්නට රචකයා සැබවින් ම උත්සුක වී ඇත. එය සාර්ථක වී ඇත්තේ මෙකී අවස්ථාවට උචිත භාෂාවක් උපයෝගී කර ගත් නිසාවෙනි.

“හා වරෙන් අප්පොච්චි! ඔය ඔල්ලාට ඔය වෙත්ඞ ඵතා. ඵකා ඔය ශී. මං ආයෙ ඉතින් අප්පොච්චිව අත් ඇරලා යන්නේ නෑ.”